

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนก วงษ์ตระหง่าน. การเมืองในสภาผู้แทนราษฎร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- กมล สกลเดชา. การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ : บทวิเคราะห์ทางกฎหมายใน
แง่การตีความและการใช้คำในกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชา
นิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- กมลชัย รัตนสากาววงศ์. อำนาจฟ้องคดีปกครอง. นิติศาสตร์ 17 (กันยายน 2530)
: 72-84.
- กระมล ทองธรรมชาติ และคณะ. การเมืองและการปกครองของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2531.
- กิตติภาคย์ ทวีศรี. การควบคุมการใช้อำนาจโดยมิชอบของฝ่ายบริหาร. ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
4 (กันยายน 2535) : 3-7.
- เกรียงไกร เจริญชนาวัฒน์. องค์กรและวิธีการคุ้มครองประชาชนและควบคุมฝ่ายปกครอง
ภายในฝ่ายปกครองในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- เกษมศักดิ์ แสนโรจน์. การศึกษาเปรียบเทียบระบบคณะกรรมการของรัฐสภาไทยและสหรัฐ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.
- เจียน ซีรวิทย์. วิวัฒนาการการปกครองของจีน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
บริษัทไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2517.
- คณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย (คพป.). ข้อเสนอกรอบความคิดในการเรียบเรียงบทบัญญัติ
ร่างรัฐธรรมนูญตามแนวรัฐธรรมนูญนิยม. 25 กรกฎาคม 2537. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและสันติภาพ. เอกสารสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ.

กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, ม.ป.ป..

คณิต ฅ นคร. กฎหมายอาญาภาคความผิด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2527.

ความเคลื่อนไหวทางการเมือง. สยามจดหมายเหตุ 19 (29 กรกฎาคม - 4 สิงหาคม
2537) : 850.

ความเป็นมาและงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. ใน หนังสืออนุสรณ์ครบรอบ 48 ปี
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2524.

จิตติ ดิงศักดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์,
2531.

จเร พันธุ์เปรื่อง. การเปิดอภิปรายทั่วไปในรัฐสภาไทย. รัฐสภาสาร 33 (พฤศจิกายน
2528) : 2-37.

_____. การเปิดอภิปรายทั่วไป. รัฐสภาสาร 40 (พฤศจิกายน 2535) : 28-45.

ชูชาติ น้อยคนดี. ความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร : ศึกษากรณีการควบคุม
รัฐมนตรีโดยสภาผู้แทนราษฎรของไทย (พ.ศ. 2526-2529).

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์ศาสตร์. การควบคุมการกระทำของฝ่ายปกครอง. รัฐสภาสาร 33
(กรกฎาคม 2528) : 19-43.

ชัยอนันต์ สมุทรวณิช. การพัฒนาสมรรถนะขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ. กรุงเทพมหานคร :
สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย, 2529.

_____. กระบวนการนิติบัญญัติ : ความล่าช้าปัญหาอุปสรรคและการแก้ไข เอกสาร
ประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติ คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร, 2533.

ชาญชัย แสวงศักดิ์. "คาถาแถลงการณ์ของพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน คาวินิจฉัยร้องทุกข์ที่
24/2531 เรื่อง "ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ."
วารสารกฎหมายปกครอง 7 (2531) : 856-885.

- ไชยวัฒน์ คำชู. เอเชียรายปี 1989/2532. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ชุนยัดเซน แปลโดย ปรีดี เกษมทรัพย์. ลัทธิไตรประชาและรัฐธรรมนูญ 5 อำนาจของชุนยัดเซน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์, 2530.
- เดือน บุนนาค และไพโรจน์ ชัยนาม. คำอธิบายกฎหมายรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดนิติสาส์น, 2477.
- ตุลยเทพ สุวรรณจินดา. การเมืองอเมริกันหลังวอเตอร์เกต. วารสารสังคมศาสตร์ 4 (ตุลาคม 2517) : 86-100.
- ถาวร เกียรติทับทิว. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2532. อ้างจาก Fayol, H. General and Industrial Management. London : Pitman, 1949.
- ทรงศักดิ์ วุฒิศะโร. ความรับผิดชอบร่วมกันของรัฐมนตรีในทางการเมืองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2521. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน. รัฐศาสตร์ 40 (พฤษภาคม 2535) : 3-12.
- ธานินทร์ กรัยวิเชียร. การใช้กฎหมายป้องกันคอมมิวนิสต์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2517.
- ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์. ผู้ตรวจการรัฐสภา. วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช 5 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2535) : 21-28.
- ธีระเดช ยูวชิต. การควบคุมฝ่ายปกครองโดยศาลเฉพาะกิจตามพระราชบัญญัติในประเทศอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. กฎหมายมหาชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2536.
- _____. ระบบการตรวจสอบทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง. กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย (ค.พ.ป.), 2528. (อัดสำเนา)

- _____ . วิธีพิจารณาคดีปกครองในฝรั่งเศส. วารสารกฎหมายปกครอง 7 (ธันวาคม 2531) : 713-735.
- บันทึกข่าวต่างประเทศ. สยามจดหมายเหตุ. 17 (22 - 28 พฤษภาคม 2535) : 583.
- บันทึกข่าวต่างประเทศ. สยามจดหมายเหตุ. 19 (15 - 21 เมษายน 2537) : 444.
- ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 324 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515.
- ประยูร กาญจนกุล. คำบรรยายกฎหมายปกครองเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ. รัฐสภาไทย. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ป., ม.ป.ป.
- ประสิทธิ์ อัจฉริยสกุลชัย. การประกันสิทธิตามข้อเรียกร้องของหลักความยุติธรรมตามธรรมชาติในกฎหมายปกครองไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตรและสังคีต พิริยะรังสรรค์. คอร์รัปชันกับประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : บริษัท 179 การพิมพ์, 2536.
- ฝรั่งเศส บทเรียนจากอดีตนายกฯ. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 39 (9-5 พฤษภาคม) : 24.
- พระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2522. ราชกิจจานุเบกษา 27 (ฉบับพิเศษ) (28 กุมภาพันธ์ 2522) : 1-9.
- พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522. ราชกิจจานุเบกษา 69 (ฉบับพิเศษ) (1 พฤษภาคม 2522) : 1-37.
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530. ราชกิจจานุเบกษา 215 (3 มีนาคม 2518) : 1-16.
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2535. ราชกิจจานุเบกษา 105 (3 เมษายน 2535) : 1-15.
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535. ราชกิจจานุเบกษา 109 (31 มีนาคม 2535) : 1-72.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534. ราชกิจจานุเบกษา 108 (4 กันยายน 2534) : 1-41.

- พูนศักดิ์ ไวสารวจ. นิติกรรมฝ่ายเดียวทางปกครองในกฎหมายฝรั่งเศส. วารสารกฎหมายปกครอง 4 (สิงหาคม 2528) : 273-308.
- โรकिन พลกุล. รูปแบบและวิธีการควบคุมฝ่ายปกครอง. วารสารนิติศาสตร์ 12 (2524): 38-87.
- . เอกสารประกอบการบรรยายวิชาหลักกฎหมายมหาชน. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- รอย.ซี.แมคริตซ์ แปลโดย พงศ์เพ็ญ สกุลตาภัยและมณีนัย รัฐมนตรี. ฝรั่งเศส. กรุงเทพมหานคร : แผนกบริการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, ม.ป.ป..
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538. ราชกิจจานุเบกษา 112 (10 กุมภาพันธ์ 2538) : 1-71.
- ลิจิต ซีรเวคิน. วิเคราะห์การเมือง. วัฏจักรการเมือง 3 (7-13 ตุลาคม 2537) : 3.
- วนิดา มาสะวิสุทธิ. คณะกรรมการ. รัฐสภาสาร 34 (เมษายน 2529) : 35-65.
- วัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล. การควบคุมฝ่ายบริหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- วัฒนา สุตรสุวรรณ. ความรับผิดชอบของคณะรัฐมนตรีต่อสภา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2500.
- วิษณุ เครืองาม. กฎหมายรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์, 2530.
- สมาใจ เกษรศิริเจริญ. การสืบสวนสอบสวนของ ป.ป.ป. กรณีทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สมชาย เก้านพรัตน์. การควบคุมฝ่ายบริหารโดยรัฐสภา. ใน ประสงค์ พูนสินชูสกุล (บรรณาธิการ). รพีพัฒนศักดิ์, หน้า 61-69. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิชาการ คณะกรรมการนิสิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534,
- สมบูรณ์ สุขสำราญ. การเมืองการปกครองสหราชอาณาจักร. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2529.

- สมปอง สุจริตกุล. หลักกฎหมาย : ลักษณะที่ใช้โดยทั่วไป ความรู้ทางนิติศาสตร์ เล่ม 1.
นครหลวงกรุงเทพมหานครนบุรี : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2515.
- สพรัชค ลัชตากุล และไตรรัตน์ สุนทรประภัสสร. หลักกฎหมายปกครองและประมวลพระราชบัญญัติกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ลจिताมาร์เก็ตติ้ง จำกัด, ม.ป.ป..
- สิริรัตน์ เรืองวงษ์วาร. ประวัติศาสตร์การเมืองไทย (พ.ศ. 2475-ปัจจุบัน).
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.
- สุรพล นิติไกรพจน์. ปัญหาความชอบธรรมทางกฎหมายของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน.
วารสารนิติศาสตร์ 23 (มิถุนายน 2536) : 227-236.
- สุวัฒน์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา. สภาสูงในบางประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2496.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. กฎหมายปกครอง (แนวทางพัฒนาคณะกรรมการกฤษฎีกาและการพัฒนาระบบกระบวนการยุติธรรมทางปกครองของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529.
- สำนักงาน ป.ป.ป. รายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี 2537. กรุงเทพมหานคร :
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2537.
- สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา. รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญ) ครั้งที่ 10-11/2500. 29-30 สิงหาคม, 2500.
- . รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญ) ครั้งที่ 10/2529. 8 ตุลาคม 2529.
- . รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 4/2523. 9 กุมภาพันธ์ 2523.
- . รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สมัยสามัญ) ครั้งที่ 3/2525. 2 มิถุนายน 2525.
- . รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญ) ครั้งที่ 18/2532. 18 กรกฎาคม 2532.
- . รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญ) ครั้งที่ 5/249. 20 พฤษภาคม 2490.
- . รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญ) ครั้งที่ 18-20/2523. 18-21 กรกฎาคม 2533.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, กองกรรมาธิการ. รายงานคณะกรรมการสามัญ
พิจารณาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 เล่ม 1.
มิถุนายน 2536.

หยุด แสงอุทัย. คำบรรยายกฎหมายรัฐธรรมนูญ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2515.

—————. หลักรัฐธรรมนูญและกฎหมายเลือกตั้งทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2513.

อนันต์ เกตุวงศ์. ระบบการปกครองแบบรัฐสภาของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2514.

อมร จันทรสมบูรณ์. กฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2535.

—————. ข้อพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดินของรัฐ พ.ศ. ...
วารสารนิติศาสตร์ 23 (ธันวาคม 2536) : 777-788.

—————. รวมบทความวิเคราะห์และกลไกทางกฎหมายของรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพมหานคร :
สถาบันนโยบายศึกษา สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2535.

—————. ระบบกระบวนการยุติธรรมทางปกครอง. วารสารกฎหมายปกครอง 3
(2527) : 567-617.

อรทิพย์ พิศาลบุตร. ปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2532.

อัญชลิตา กองอรรถ. เขตอำนาจพิจารณาคดีปกครองของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (ศึกษา
ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

อุดม รัฐอมฤต. ปัญหาบางประการเกี่ยวกับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

อุมาสีวี สอาดเยี่ยม. ผู้ตรวจการรัฐสภา : หน่วยงานตรวจสอบฝ่ายบริหาร. รัฐสภาสาร
38 (พฤษภาคม, 2533) : 34-85.

ภาษาอังกฤษ

Adams, G.B. Constitutional History of England. London : Jonathan
Cope, 1921.

Auslander, R. Impeachment the Senate's use of Trial Committees.
New York University Law Review 67 (April 1992) : 68-107.

Berger, R. Impeachment : The Constitutional Problem. Cambridge
Mass : Harvard University Press, 1973.

Birch, A.H. Representative and Responsible Government. London :
George Allen & Unwin Ltd, 1964.

Black, C.L. Impeachment : A Handbook. New Haven and London :
Yale University Press, 1974.

Broderick, A. What Are Impeachment Offenses ?. American Bar
Association Journal 60 (April 1974) : 415-19.

Cotterrell, R.B. The Lesson of Impeachment. New Law Journal
22 (August 1974) : 784+793-.

De Grazia, A. Politics and Government New York : Collier Book, 1962.

De Smith, S.A. Constitutional and Administrative Law. 2nd ed.
Harmond Sworth, Middlesex : Penguin Book Inc, 1973.

Erskine, M.T. A Treatise on the Law, Privile Usage of Parliament.
New York : Foundation Press, 1924.

Foster, L. Impeachment the Doctrine of Separation of Power.
Florida Bar Journal 48 (April 1974) : 254-58.

- Fox, B.C. Impeachment : The Justiciability of Challenges to Senate Rules of Procedure For Impeachment Trials. George Washington Law Review 60 (June 1992) : 1275-1310.
- Gerharht, M.J. The Constitutional Limits to Impeachment and its Alternatives. Texas Law Review 68 (November 1989) : 1-104.
- Hamilton, A. Madison, J. and Jay, J. The Federalist Papers. Massachusetts : Harvard University Press, 1961.
- Havighust, H.C. Doing Away with Presidential Impeachment : The Advantages of Parliamentary Government. Arizona State Law Journal (1974) : 223-37.
- Inter-Parliamentary Union. Parliaments of The World. Vol II. Aldershot : GOWER. 2nd ed, 1986.
- Lindon, R. La Haute Cour 1789-1987. Paris : PUF. 1978.
- Luchsinger, D. Committee Impeachment Trials : The Best Solution. The Georgetown Law Journal 80 (October 1991) : 163-90.
- Malaïze, P. De La Haute Cour de Justice à La Cour de Justice de La République, dictionnaire à usage de citoyen. Paris : Juris Service, 1995.
- O'Donovan, V. Constitutional Law : Impeachment. New Law Journal 14 (June 1973) : 572-73.
- Phillips, O.H. and Jackson, P. Constitutional and Administrative Law. London Sweet & Maxwell, 1978.
- Riddick, E.M. Senate Procedure. Washinton, D.C. : United States Government Printing, 1974.
- Ridges, E.W. constitutional Law of England. London : Steven & Son Limited, 1973.

- Roberts, G.K. A New Dictionary of Political Analysis. London :
Edward Arnold, 1991.
- Rodino, P.W. High Crimes and Misdemeanors. New York : Funk &
Wagnalls, 1973.
- Rougeaus, J.P. La Haute Cour de Justice sous La ve République.
Revue de Droit Public et de La Science Politique 4 (Juillet
Aout, 1978) : 1029-53.
- Russell, J.R. An Essay on The History of The English Government
and Constitution. New York : Kraus Reprint Co, 1971.
- The Americal People Encyclopedia.
- The Impeachment Report : A Guide to Congressional Proceedings in
The Case Richard M Nixon. New York : Signe, 1974.
- Tribe, L.H. American Constitutional Law. New York : The
Foundation Press, Inc, 1978.
- Volcansek, M.L. British Antecedents For U.S. Impeachment Practices :
Continuity and Change. The Justice System Journal 14 (1990) :
40-62.

ກາດພວກ

ภาคผนวก ก

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการพิจารณาสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

พ.ศ. ๒๕๓๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ เพื่อให้ได้ความเป็นจริงและเกิดความยุติธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการจึงกำหนดระเบียบปฏิบัติไว้โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการพิจารณาสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐"

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบและคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

" การสืบสวน " หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานเพื่อที่จะทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

"การสอบสวน" หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการ
ทั้งหลายอื่นเกี่ยวกับความผิดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกล่าวหาหรือเรียนว่ากระทำการทุจริตหรือ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด

"ผู้กล่าวหาหรือเรียน" หมายความว่ารวมถึง ผู้กระทำผิดคนอื่นที่มีชื่อ
ผู้กล่าวหาหรือเรียนด้วย

ข้อ ๕ การกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบ
ในวงราชการต่อคณะกรรมการ กระทำได้โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงาน ป.ป.ป.
- (๒) ส่งทางไปรษณีย์มายังสำนักงาน ป.ป.ป.
- (๓) ผู้กล่าวหาหรือเรียนมาร้องเรียนด้วยตนเอง
- (๔) ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจอื่นส่งมายังสำนักงาน
ป.ป.ป.
- (๕) วิธีอื่น ๆ เช่น แจกทางโทรศัพท์ ข่าวนิตยสารพิมพ์ เป็นต้น

ข้อ ๖ เรื่องกล่าวหาหรือเรียนที่คณะกรรมการจะรับไว้เพื่อพิจารณาคำเนินการ
สืบสวนสอบสวนได้ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้กล่าวหาหรือเรียนต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในวันที่ได้รับเรื่อง
กล่าวหาหรือเรียน
- (๒) ต้องเป็นการกล่าวหาหรือเรียนเกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ
- (๓) เรื่องที่กล่าวหาหรือเรียนต้องระบุหรือชี้ชื่อพยานหลักฐานให้เพียงพอ
ที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

ข้อ ๗ เรื่องกล่าวหาหรือเรียนที่ได้รับตามข้อ ๕ ที่ระบุชื่อ ที่อยู่ของผู้กล่าวหา
หรือเรียนชัดเจนสามารถติดต่อได้ หรือที่ผู้กล่าวหาหรือเรียนมาร้องเรียนด้วยตนเอง
ให้เลขาธิการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการทราบ แล้วส่งเรื่องให้กองเจ้าของเรื่องเสนอ
คณะกรรมการพิจารณาสอบสวนว่าจะรับไว้พิจารณาทำการสืบสวนสอบสวนหรือไม่

ถ้าเรื่องที่ถูกกล่าวหาฟ้องเรียนไม่ชัดเจนเกี่ยวกับตัวบุคคลผู้ถูกกล่าวหาฟ้องเรียน การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาฟ้องเรียนกระทำผิด หรือข้อเท็จจริงและรายละเอียด ที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ตลอดจนเจตนาหลักฐานและบุคคลหรือสิ่งของ ที่เกี่ยวข้อง และการคัดค้านผู้ถูกกล่าวหาฟ้องเรียนสามารถกระทำได้ คณะอนุกรรมการอาจให้ เจ้าหน้าที่สอบสวนผู้ถูกกล่าวหาฟ้องเรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ชัดเจนขึ้นก็ได้

ถ้าเรื่องที่ถูกกล่าวหาฟ้องเรียนเป็นบัตรสนเท่ห์ หรือจากแหล่งข่าวอื่นที่ไม่ทราบชื่อ และที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาฟ้องเรียน ให้คณะกรรมการพิจารณาบัตรสนเท่ห์ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งเป็น ผู้พิจารณาถ้อยคำบัตรสนเท่ห์ เรื่องใดที่เห็นสมควรรับไว้พิจารณาให้เลขาธิการเสนอเรื่อง ให้คณะกรรมการทราบ แล้วส่งให้กองเจ้าของเรื่องเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาสอบสวน ค่าเป็นการตามวรรคหนึ่ง สำหรับเรื่องที่ไม่รับพิจารณาให้ส่งกองวิจัยและวางแผน รวบรวม เป็นข้อมูล หากเห็นสมควรจะส่งไปให้ผู้นับคัมภีร์ของผู้นักกล่าวหาฟ้องเรียน หรือส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อประโยชน์ในราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ก็ได้ให้เลขาธิการกระทำ

ข้อ ๘ เรื่องกล่าวหาฟ้องเรียนที่เลขาธิการ เสนอให้คณะกรรมการทราบ ตามข้อ ๗ คณะกรรมการจะกำหนดเรื่องใดให้ค่าเป็นการ เป็นเรื่องความพิเศษก็ได้ เมื่อมี ลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพหรือความมั่นคงแห่งรัฐ หรือความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๒) เป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อความเป็นอยู่ของประชาชนโดยส่วนรวม หรือกระทบกระเทือนต่อทรัพยากรแห่งชาติ หรือเสรีภาพของประชาชน
- (๓) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตเงินเป็นจำนวนมาก
- (๔) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ราชการระดับสูง
- (๕) เป็นเรื่องที่มีชาวต่างชาติ และเป็นที่ถูกกล่าวหาด้วยกันในหมู่ประชาชน
- (๖) เรื่องอื่นที่คณะกรรมการ เห็นว่าควรกำหนดเป็น เรื่องความพิเศษ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริง ตามข้อกล่าวหาฟ้องเรียนโดยไม่ชักช้า

ในการสืบสวนสอบสวนนี้ คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรรมการ ออนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๑๐ ถ้ากรรมการ ออนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำการสืบสวนสอบสวนเรื่องใด มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่กระทำผิดมาก่อนการกล่าวหา ร้องเรียน

(๒) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สืบสวนสอบสวน

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน

(๔) เป็นคู่สมรสหรือญาติโดยเกี่ยวของเป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดาและมารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน

ให้กรรมการ ออนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งแจ้งให้ประธานกรรมการ ประธานอนุกรรมการ หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณีทราบ และถอนตัวจากการสืบสวนสอบสวนเรื่องนั้น

ข้อ ๑๑ เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ห้ามมิให้รับหรือยกขึ้นพิจารณา แต่ถ้าได้รับเรื่องไว้ก่อนมีการนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ให้ยุติเรื่องนั้น และให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นดำเนินการตามมาตรา ๑๓ จีควา

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้กรรมการ ออนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีดำเนินการพิจารณาสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มติให้ทำการสืบสวนสอบสวน ถ้ามีความจำเป็นและมีเหตุอันสมควร คณะกรรมการ ออนุกรรมการ หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณีอาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกครั้งละไม่เกินหกสิบวันก็ได้

ข้อ ๑๓ เรื่องต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการจะขอทราบข้อเท็จจริงไปยังเจ้าสังกัด
ของผู้ถูกกล่าวหาโรงเรียน เพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาได้คือ

- (๑) เรื่องทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการที่เป็นเงินจำนวนน้อย
- (๒) เรื่องที่ทราบว่าเจ้าสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาโรงเรียนกำลังดำเนินการอยู่
- (๓) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปี นับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่ได้รับเรื่อง
กล่าวหาโรงเรียน และเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการ
สืบสวนสอบสวนต่อไปได้
- (๔) เรื่องที่ยังไม่ทราบตัวผู้ถูกกล่าวหาโรงเรียน
- (๕) เรื่องอื่น ๆ ที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องสอบถามส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจ เชื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใด ๆ ให้ประธาน-
กรรมการ หรือกรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบหมาย สอบถามเป็นหนังสือไปยังส่วน
ราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ โดยใช้เวลาในการดำเนินการภายใน
สามสิบวัน

เรื่องใดที่สำคัญงาน บ.ป.ป. มีหนังสือสอบถามหรือเตือนขอทราบผลการ
ปฏิบัติราชการ หรืองานใดไปแล้วสองครั้ง แต่ยังไม่ได้รับตอบ ให้กองเจ้าของเรื่อง
ประสานงานติดตามเรื่องว่ามีเหตุขัดข้องประการใด ก่อนที่จะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือ
ขึ้นไปของผู้ซึ่งถูกสอบถามหรือถูกเตือนทราบและพิจารณา

ข้อ ๑๕ ในการที่จะให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ทำกรสืบสวนสอบสวน
มาพบกรรมการ อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุ
ใดที่จำเป็นแก่การสอบสวนมาเพื่อประกอบการพิจารณา หรือการแจ้งให้บุคคลดังกล่าวให้
ถ้อยคำเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่
ที่ได้รับมอบหมาย ต้องทำเป็นหนังสือในนามของประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งประธาน
กรรมการมอบหมายไปยังบุคคลนั้น เว้นแต่ในกรณีซึ่งผู้ถูกกล่าวหาโรงเรียนมาขอทราบข้อเท็จจริง
หรือมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้ถูกกล่าวหาโรงเรียน จะทำหนังสือในนามของ
เลขาธิการก็ได้

การกำหนดวันและเวลาที่จะให้บุคคลใดมาให้อัยคำที่สำนักงาน ป.ป.ป. ให้คำนึงถึงระยะทางไกลใกล้ เพื่อผู้ถูกเรียกหรือถูกเชิญมีโอกาสมาถึงตามวันเวลาที่กำหนดได้ ควรให้เวลาด่วนหน้าไม่น้อยกว่าห้าวันนับแต่วันที่ผู้ถูกเรียกหรือถูกเชิญได้รับหนังสือ

ข้อ ๑๖ ในการสอบสวนถ้าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ทำการสอบสวน ควรมีเจ้าหน้าที่ร่วมทำการสอบสวนไม่น้อยกว่าสองคน

การสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน ตั้งแต่ระดับ ๘ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ควรให้เจ้าหน้าที่ระดับ ๖ ขึ้นไป นั่งทำการสอบสวนด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไปทำการสอบสวนในต่างจังหวัด ให้เจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไป ทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนได้ทุกระดับ

ข้อ ๑๗ ในการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน จะต้องแจ้งชอกล่าวหาหรือเรียน ให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนทราบทุกชอกล่าวหาหรือเรียนที่มีมูลความผิด ส่วนในรายที่เห็นว่าควรยุติเรื่องหรือไม่รับพิจารณา ไม่ต้องเรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนมาสอบสวน หรือแจ้งชอกล่าวหาหรือเรียนให้ทราบ

การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนลงลายมือชื่อรับทราบไว้ด้วย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนไม่มารับทราบชอกล่าวหาหรือเรียน หรือมาแล้วไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบชอกล่าวหาหรือเรียน ให้ส่งชอกล่าวหาหรือเรียน พร้อมทั้งแจ้งกำหนดเวลาที่จะชี้แจงชอกล่าวหาหรือเรียนทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน ๗ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนให้สำนักงาน ป.ป.ป. ในกรณีเช่นนั้นเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาที่จะชี้แจงชอกล่าวหาหรือเรียนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับคำตอบจากผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน ก็ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนได้ทราบชอกล่าวหาหรือเรียนและกำหนดเวลาที่จะชี้แจงชอกล่าวหาหรือเรียนแล้ว เว้นแต่มีเหตุผลสมควรเป็นอย่างอื่นให้นำเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๑๘ ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนอาจให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ร้องเรียนเป็นหนังสือ รวมทั้งให้ถ้อยคำเพิ่มเติม และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาหรือเรียนได้ ในกรณีที่
ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ก็ให้ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหา
ร้องเรียนให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาหรือเรียนภายในเวลาอันสมควร

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหาหรือเรียน ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนจะนำพยานหลักฐานนั้น
มาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้เจ้าหน้าที่เรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ ๒๐ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน หรือบุคคลที่ถูกเรียกมาให้ถ้อยคำเต็มใจ
ให้ถ้อยคำอย่างใด ก็ให้บันทึกถ้อยคำนั้นไว้ ถ้าไม่เต็มใจให้ถ้อยคำเลย ก็ให้บันทึกไว้

ห้ามมิให้ทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็น การขู่ข่มหรือขู่เข็ญ หรือให้สลับขากับ
ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน หรือบุคคลที่ถูกเรียกมาให้ถ้อยคำตามวรรคหนึ่ง เพื่อจูงใจให้เขา
ให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ ในเรื่องที่สอบสวนนั้น

ข้อ ๒๑ การขอยกเลิกหรือการ ขอดอนเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ไม่คัดอำนาจของคณะกรรมการที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไป

ข้อ ๒๒ เมื่อได้ทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว
ให้กรรมการ อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายทำความเข้าใจเสนอคณะกรรมการ
หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณา

ถ้ากรรมการ หรือคณะอนุกรรมการเห็นว่า ไม่มีมูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐใด
กระทำความผิด ก็ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้ยุติเรื่อง หรือมีมติให้ยุติเรื่อง หากคณะกรรมการ
มอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการวินิจฉัยให้เรื่องเสร็จไปได้ และหากเห็นสมควรแจ้งส่วนราชการ
หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่เพื่อทราบเป็นการประสานงาน
ก็ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

เรื่องใดที่กรรมการหรือคณะอนุกรรมการพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พยานหลักฐาน
รับฟังเป็นยุติได้ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐใดได้กระทำความผิด ก็ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาว่ามีมูล
ความผิดทางวินัยฐานใด ตามกฎหมายใด มาตราใด และมีมูลความผิดทางอาญาหรือไม่ ในฐานใด

/ ตามกฎหมายใด.....

ตามกฎหมายใด มาตราใด และหากมีความรับผิดชอบทางแพ่งที่จะตั้งข้อใช้ค่าเสียหาย หรือเรียก
เงินคืน ก็ให้เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาคำขอ

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนเรื่องใด เมื่อได้
รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้รวบรวมเสนอคณะกรรมการพิจารณาคำเป็นการ
ตามวรรคสอง หรือวรรคสาม

ข้อ ๒๓ การส่งเรื่องถึงคณะกรรมการมีมติว่า เรื่องที่สอบสวนมีมูลความผิดให้ส่ง
ความเห็นของคณะกรรมการ พร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงอา
หาร้องเรียน หรือพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือทางอาญา แล้วแต่กรณี

วันได้รับเรื่องตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๑๙ ทวิ หมายความว่าถึงวันที่ผู้ซึ่งมีหน้าที่
รับเอกสารของหน่วยงานของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ได้รับเรื่อง

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการไม่รับเรื่องไว้พิจารณาเพราะไม่อยู่ในอำนาจ
หน้าที่ของคณะกรรมการ ให้แจ้งให้ผู้กล่าวหาหรือร้องเรียนทราบ ถ้าเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ
รับเรื่องไว้พิจารณา และมีมติให้ยุติเรื่องหรือให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ในกรณีเช่นนี้จะแจ้งให้
ผู้กล่าวหาหรือร้องเรียนทราบก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการได้พิจารณาคำกล่าวหาหรือร้องเรียนแล้วมีมติให้รับไว้พิจารณา
ถ้าผู้กล่าวหาหรือร้องเรียนแจ้งชื่อและที่อยู่สามารถติดต่อได้ ก็ให้สำนักงาน ป.ป.ป. มีหนังสือแจ้งให้
ผู้กล่าวหาหรือร้องเรียนทราบว่าคณะกรรมการได้รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาแล้ว

ข้อ ๒๕ เรื่องใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการสืบสวนสอบสวนในวันที่ระเบียบนี้
ใช้บังคับ ให้เริ่มนับระยะเวลาตามข้อ ๑๒ ตั้งแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๖ ให้ใช้ระเบียบนี้แก่การพิจารณาสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีผู้ถูกกล่าวหา
ร้องเรียนว่าร้ายฉกฉวยทุจริต หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ให้เลขาธิการรักษาการจากระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวางข้อกำหนด
ในรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๑

(ลงชื่อ) สิริ อภิไทธิ

(นายศิริ อภิไทธิ)

ประธานกรรมการ ป.ป.ป.

ภาคผนวก ข

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๔

เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดรายการ วิธีการ และเวลาในการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งหมด หรือบางส่วน หรือบางคน แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามคำสั่งดังกล่าวปฏิบัติดังนี้

(๑) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอยู่ในวันที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งให้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งของคณะรัฐมนตรี

(๒) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับการบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งภายหลังที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งให้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันที่มี

คำสั่งแต่งตั้งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่ง หรือในวันที่มีคำสั่งให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจยื่นรายการสินทรัพย์และหนี้สินได้ภายในเวลาที่กำหนด และได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลา โดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็นให้ปรากฏ ถ้าผู้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๘ พอใจในเหตุแห่งความจำเป็นนั้น อาจขยายระยะเวลาตาม (๑) หรือ (๒) ได้หนึ่งครั้ง เป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และให้รายงานให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แล้ว ผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้ผู้นั้นแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันที่ถูกฟ้องคดีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ถูกฟ้องคดี

มาตรา ๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แล้ว ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวแล้วแต่ยังคงมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ ให้ผู้นั้นแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันที่พ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แล้ว ผู้ใดจะพ้นจากตำแหน่งเพราะเกษียณอายุหรือพ้นจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของกฎหมายหรือเพราะลาออกจากตำแหน่ง ให้ผู้นั้นแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในขณะนั้นก่อนวันที่จะพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา ๗ การแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน ให้ทำตามแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

สินทรัพย์และหนี้สินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแสดงรายการ ให้รวมถึงสินทรัพย์และหนี้สินในต่างประเทศและมีได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย

มาตรา ๘ การแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามพระราชกฤษฎีกานี้ต้องทำเป็นสองฉบับ มีข้อความตรงกันและให้ผู้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินใส่ซองปิดผนึกและต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้บนรอยผนึกของซอง และให้ยื่นต่อผู้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ให้ยื่นต่อนายกรัฐมนตรี

(๒) สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงยุติธรรม

(๓) สำหรับข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๔) สำหรับข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ยื่นต่อเลขาธิการรัฐสภา

(๕) สำหรับข้าราชการประเภทอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๔) ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไป รวมตลอดถึงกรรมการและอนุกรรมการของส่วนราชการ ให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด

(๖) สำหรับผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล กิจการที่เป็นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนั้น และหน่วยงานธุรกิจซึ่งรัฐเป็นเจ้าของ ให้ยื่นต่อรัฐมนตรีที่รัฐวิสาหกิจดังกล่าวสังกัดอยู่

(๗) สำหรับข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานและลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ นอกจากที่กล่าวใน (๕) และ (๖) ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาของตนซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง หรือกรม หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี

(๘) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐนอกจากที่กล่าวใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้ยื่นต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือต่อผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้ผู้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ลงลายมือชื่อกำกับไว้ที่หน้าของ และส่งแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวหนึ่งฉบับให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลาที่ต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แล้วแต่กรณี ส่วนอีกหนึ่งฉบับให้เก็บเป็นเอกสารลับในราชการไว้ ณ สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดทบวง สำนักงานของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่ากรม หรือ ณ สำนักงานของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่ผู้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินนั้นสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง ให้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินแต่เพียงตำแหน่งเดียว

มาตรา ๙ เมื่อได้รับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๘ แล้ว ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนำใส่ซองปิดผนึกอีกชั้นหนึ่ง และลงลายมือชื่อกำกับไว้บนรอยผนึกของซองและเก็บไว้เป็นเอกสารลับในราชการ ณ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

การเปิดผนึกของแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดให้กระทำได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เฉพาะเมื่อมีการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๐ ในกรณีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินพ้นจากตำแหน่งที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน หรือหน่วยงานที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินแล้ว เป็นเวลาห้าปีจะจัดการทำลายแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามระเบียบของทางราชการก็ได้

มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือโดยที่มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

(ร.จ. เล่มที่ ๙๘ ตอนที่ ๓๓ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๒๔)

ภาคผนวก ค

ตารางผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ด้านการปราบปราม

ปีงบประมาณ	เรื่องที่กำลังหาเรื่องเรียน				ดำเนินการพิจารณาสืบสวนสอบสวน				เรื่อง	คน		
	รับใหม่	ปิด	รวมที่รับไว้ดำเนินการ	เรื่องที่ยังค้างอยู่	ข้อมูล		ยุติหรือไม่รับพิจารณา หรือ ไม่ยกขึ้นพิจารณา	คงเหลือเรื่องที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ				
					ด้านวินัย	อาญา หรือวินัย และอาญา						
๒๕๒๐	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	คน	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	คน		
๒๕๒๑	๑,๕๖๕	-	๕๑๐	๒,๐๗๕	๑๕	๒๐	๑๒๓	๑๓๑	๑๕๐	๑๖๐	๒,๖๕๕	๕
๒๕๒๒	๑,๑๕๐	๑๖๖	๒,๖๕๕	๕,๗๒๗	๒๕	๕๐	๕๕๐	๕๕๐	๕๖๖	๑,๐๒๕	๑,๐๒๕	๕
๒๕๒๓	๑,๑๕๖	๓๑๑	๓,๕๕๕	๕,๑๒๓	๓๕	๓๗	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๒๔	๑,๒๒๕	๓๗๕	๔,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑
๒๕๒๕	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๒๖	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๒๗	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๒๘	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๒๙	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๐	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๑	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๒	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๓	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๔	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๕	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๖	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๗	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๘	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๓๙	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๔๐	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๔๑	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๔๒	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๔๓	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๔๔	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๔๕	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๔๖	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-
๒๕๔๗	๑,๒๒๖	๓๗๕	๕,๕๖๖	๕,๒๒๕	๑๕	๑๕	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	๑,๑๒๖	-

ที่มา : งานสถิติและประเมินผล ฝ่ายวิจัยและแผนงาน กองวิจัยและวางแผน สำนักงาน ป.ป.ป.

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติให้ความคุ้มครองและห้ามฟ้องบุคคลผู้ปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับมาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2508

พระปรมาภิไธย ภูมิพลอดุลยเดช บ.ร.จ.ให้ไว้ ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2508 เป็นปีที่ 20 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรให้ความคุ้มครอง และห้ามฟ้องบุคคลผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติให้ความคุ้มครอง และห้ามฟ้องบุคคลผู้ปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับมาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2508"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 เมื่อนายกรัฐมนตรี โดยมติคณะรัฐมนตรีได้มีคำสั่งหรือกระทำการใดโดยอ้างมาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีความสั่งหรือกระทำก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำให้ได้รับความคุ้มครอง บุคคลใดจะฟ้องร้องว่ากล่าวนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ซึ่งให้ความเห็นชอบในทางใด ๆ มิได้

ความคุ้มครองตามวรรคแรกให้ใช้ได้ตลอดถึง

1. บุคคลซึ่งกระทำตามคำสั่งหรือได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี หรือบุคคลซึ่งกระทำการตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ซึ่งได้รับคำสั่งหรือได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับกิจการที่นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งตามมาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร และ

2. บุคคลในคณะกรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ตั้งขึ้นตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2507 เรื่องมรดกของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ลงวันที่ 5 มีนาคม 2507 หรือบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากบุคคลในคณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งกระทำการใด ๆ เกี่ยวแก่หรือเนื่องจากคำสั่งดังกล่าวนั้นด้วย

มาตรา 4 ถ้ามีคดีฟ้องร้องบุคคลซึ่งได้รับความคุ้มครองตามมาตรา 3 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลจำหน่ายคดีเสีย

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก จ

คำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ สสร.40/2516 เรื่อง การสอบสวนทรัพย์สินของจอมพลถนอม กิตติขจร และภริยา, จอมพลประภาส จารุเสถียร และภริยา, และพล.อ.ณรงค์ กิตติขจร และภริยา

เพื่อป้องกันและระงับการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร เศรษฐกิจของประเทศและราชการแผ่นดิน รวมทั้งการกระทำอันเป็นการก่อกวนคุกคามความสงบเรียบร้อยของประชาชน

อาศัยอำนาจตามมาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ.2515 นายกรัฐมนตรีโดยมติของคณะรัฐมนตรีจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

1. ให้อายัดทรัพย์สินของจอมพลถนอม กิตติขจร และภริยา, จอมพลประภาส จารุเสถียร และภริยา และ พล.อ.ณรงค์ กิตติขจร และภริยา ไม่ว่าจะเป็นอสังหาริมทรัพย์ สังหาริมทรัพย์ เงินฝากในธนาคาร หรือสิทธิเรียกร้องที่บุคคลดังกล่าวมีต่อบุคคลอื่น และห้ามจากนายจ่ายโอนเคลื่อนย้ายเบิก เพิกถอน ปลดเปลื้องทรัพย์สินที่อายัดนับแต่วันที่ออกคำสั่งนี้

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งมีความจำเป็นจะต้องกระทำการอันต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นหนังสือขออนุญาตต่อคณะกรรมการตาม 2.

2. ให้มีคณะกรรมการสอบสวนการได้มาซึ่งทรัพย์สินของจอมพลถนอม กิตติขจร และภริยา, จอมพลประภาส จารุเสถียร และภริยา และ พล.อ.ณรงค์ กิตติขจร และภริยา ขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย

1. นายบุญมา วงศ์สุวรรณค์	เป็นประธานกรรมการ
2. นายพิสุทธิ นิมมานเหมินทร์	เป็นกรรมการ
3. นายสุทัศน์ สุชาธรรม	เป็นกรรมการ
4. นายอานวย วีรวรรณ	เป็นกรรมการ
5. นายพันส์ สิมะเสถียร	เป็นกรรมการ
6. นายรัชติ เสวตสุนทร	เป็นกรรมการ
7. นายวิทย์ ดันตยกุล	เป็นกรรมการ

8. นายบุญฤทธิ์ เจริญผล	เป็นกรรมการ
9. นายสวัสดิ์ อุทัยศรี	เป็นกรรมการและเลขานุการ
10. นายอุทัย สินธุสาร	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

3. ให้คณะกรรมการตาม 2. มีหน้าที่สอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงว่าทรัพย์สินที่ได้อายัดไว้ตาม 1. นั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งจอมพลถนอม กิตติขจร และภริยา, จอมพลประภาส จารุเสถียร และภริยา และ พ.อ.ณรงค์ กิตติขจร และภริยา ได้มาโดยใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจ หรือจงใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาได้หรือไม่ และไม่ว่าการได้มานั้นจะเพื่อตนเองหรือผู้อื่น ทั้งนี้เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย เมื่อได้ข้อเท็จจริงประการใดให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

4. ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม 3. ให้คณะกรรมการมีอำนาจ

1. อนุญาตคำขอการจำหน่าย จ่าย โอน เลื่อนย้าย เปิก เพิกถอน ปลดเปลื้อง ซึ่งทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องของจอมพลถนอม กิตติขจร และภริยา, จอมพลประภาส จารุเสถียร และภริยา และ พ.อ.ณรงค์ กิตติขจร และภริยา

2. สั่งให้ธนาคารหรือบุคคลใดรายงานการรับฝาก การครอบครองหรือการดูแลรักษาทรัพย์สินที่อายัดหรือส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่อายัดหรือสั่งห้ามมาให้อีกต่อคณะกรรมการ ตามกำหนดวันเวลาและสถานที่ที่คณะกรรมการกำหนด ตลอดจนเมื่ออำนาจสั่งรื้อเงินฝากจากบัญชีกระแสรายวัน หรือบัญชีเงินฝากที่มีดอกเบี้ยต่ำ ไปเข้าบัญชีเงินฝากที่มีดอกเบี้ยสูง

3. สั่งยึดทรัพย์สินไว้เป็นการชั่วคราว เมื่อปรากฏว่าการได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้นเป็นการได้มาโดยมิชอบตามระบอบ 3.

4. สั่งให้ลูกหนี้ซึ่งจะต้องชำระหนี้ให้แก่จอมพลถนอม กิตติขจร และภริยา จอมพลประภาส จารุเสถียร และภริยา และ พ.อ.ณรงค์ กิตติขจร และภริยา ชำระหนี้ให้แก่กระทรวงการคลังเมื่อหนี้นั้นถึงกำหนดชำระ หรือเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นโดยนิติกรรมอำพราง เว้นแต่จะได้รับการผ่อนผันจากคณะกรรมการ

การรับชำระหนี้เป็นเงิน ให้กระทรวงการคลังรับขึ้นบัญชีเงินฝากไว้เป็นพิเศษ
กรณีที่เป็นทรัพย์สินอื่น คณะกรรมการจะมอบให้บุคคลใดเป็นผู้ดูแลรักษาก็ได้

5. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ให้อธิบดีกรมตำรวจ
ดำเนินการสอบสวน จับกุม และควบคุมตัวไว้ แล้วรายงานต่อนายกรัฐมนตรีโดยด่วน

สั่ง ณ วันที่ 30 ตุลาคม 2516

ลงนาม นายสัญญา ชรรณศักดิ์ นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ฉ

ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 เรื่องห้าอายัดและห้ามจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สิน

ตามที่คณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติได้แถลงให้ประชาชนได้ทราบถึงเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้จำเป็นต้องเข้ายึดและควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศว่า เกิดจากพฤติการณ์จู่โจมร้ายแรงของนักการเมืองที่บริหารประเทศ และได้แสดงเจตนาโดยแน่ชัดว่าจะดำเนินการโดยเฉียบขาดต่อไปนั้น บัดนี้ปรากฏหลักฐานเป็นที่แน่ชัดว่าได้มีนักการเมืองซึ่งเคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีหรือตำแหน่งทางการเมืองอื่นๆ เป็นจำนวนมาก มีพฤติการณ์อันแสดงให้เห็นว่ามีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติ ผิดวิสัยของผู้ประกอบอาชีพโดยสุจริตจะพึงมีพึงได้ ดังนั้น เพื่อมิให้ผู้ไม่สุจริตได้รับประโยชน์จากการจู่โจมร้ายแรงของนักการเมือง และเป็นการป้องกันมิให้มีการโยกย้ายทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริต จึงกำหนดดำเนินการดังนี้

ข้อ 1 ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย 1. พล.อ. สิทธิ จิรโรจน์ เป็นประธานกรรมการ, 2. นายสุธี อากาศฤกษ์ เป็นรองประธาน กรรมการ, 3. นายมงคล เปาอินทร์ กรรมการ, 4. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย กรรมการ, 5. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์ กรรมการ, 6. พล.ต.วิโรจน์ เปาอินทร์ กรรมการ และ 7. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ กรรมการและเลขานุการ

ข้อ 2 ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณารายชื่อนักการเมืองที่มีพฤติการณ์อันแสดงให้เห็นได้ว่ามีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติ ผิดวิสัยของผู้ประกอบการอาชีพโดยสุจริต และให้ประกาศรายชื่อบุคคลดังกล่าวให้สาธารณชนทราบ และรวบรวมทรัพย์สินที่ถูกอายัดไว้และทรัพย์สินอื่น ๆ ที่น่าเชื่อว่าเป็นของบุคคลดังกล่าว และพิจารณาวินิจฉัยว่าบุคคลนั้นๆ ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ และให้มีอำนาจออกคำสั่งอายัดและห้ามจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินทั้งปวงของบุคคลนั้น ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน บุคคลใดจะฟ้องร้องหรือดำเนินคดีแพ่งหรืออาญาใด ๆ มิได้

ข้อ 3 ให้ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินทุกแห่ง และเจ้าพนักงานที่ดินทั่วราชอาณาจักรทำการตรวจสอบทรัพย์สินของบุคคลและคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินแจ้งรายชื่อให้ทราบและปฏิบัติตามคำสั่งอายัด และห้ามจำหน่ายโอนโดยเคร่งครัด และแจ้งให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตามข้อ 1 ทราบภายในกำหนด 7 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ 4 การปฏิบัติหน้าที่ตามประกาศนี้ ให้ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

1. มีหนังสือสอบถามส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานต่าง ๆ

2. มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ต้องสืบและสอบสวนมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีทรัพย์สินหรือเอกสารวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาหรือแจ้งให้บุคคลใดดังกล่าวมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีทรัพย์สินหรือเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนั้น

3. เข้าไปในสถานที่ใดในเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำงานของสถานที่นั้น เพื่อทำการตรวจสอบบัญชี หรือเอกสาร หรือหลักฐานอื่นของบุคคลดังกล่าวตามข้อ 2 ในกรณีนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติตามหน้าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือค้นตามควรแก่เรื่อง และให้มีอำนาจยึดหรืออายัดบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานเหล่านั้นมาตรวจสอบได้

ข้อ 5 คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินจะตั้งอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่เห็นสมควรเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมอบหมายก็ได้

ข้อ 6 บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัยว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบหรือที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาสามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเชื่อว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาโดยชอบ ภายในกำหนด 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

ข้อ 7 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามประกาศนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการปฏิบัติหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 8 ผู้ใดครอบครองทรัพย์สินของบุคคลที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัย ตามข้อ 2 ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ให้แจ้งต่อกรรมการและเลขานุการตรวจสอบทรัพย์สินภายใน 15 วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้ประกาศรายชื่อ สำหรับบรรดาทรัพย์สินที่ตกเป็นของแผ่นดินตามข้อ 6 ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินส่งมอบให้กระทรวงการคลัง และในกรณีที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ ให้มอบแก่เจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ดำเนินการแก้ไข เอกสารสิทธิให้เป็นทรัพย์สินของกระทรวงการคลังต่อไป

ข้อ 9 เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีมติที่ว่าบุคคลตามข้อ 2 ใดทรัพย์สินมารดาชอบ และปรากฏว่ามีการกระทำอันเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้ประธานคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินส่งเรื่องให้เจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไป

ข้อ 10 ผู้ใดไม่แจ้งการครอบครองทรัพย์สินตามข้อ 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 11 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใดๆ ที่เรียกหรือ ให้ส่งตามข้อ 4 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประกาศ ณ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

พล.อ.สุนทร คงสมพงษ์ หัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

พ.ศ. 2534

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ไว้ไว้ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534

เป็นปีที่ 46 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 พ.ศ. 2534"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 6 แห่งประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 6 เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัยว่าบุคคลใดร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามข้อ 2 แล้ว ให้บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัยว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบหรือมีเพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดิน

บุคคลที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัยว่าร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติมีสิทธิยื่นคำขอพิสูจน์ว่าตนได้ทรัพย์สินนั้นมาโดยชอบ โดยยื่นต่อศาลแห่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

เมื่อศาลแห่งใดรับคำร้องตามวรรคสองแล้ว ให้ส่งสำเนาคำร้องให้พนักงานอัยการเพื่อทาคำคัดค้านภายในสามสิบวัน และให้ศาลแห่งคำเนินการพิจารณาต่อไปโดยไม่ชักช้าโดยให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ทาคำความเห็น และส่งสำนวนไปยังศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย และให้ศาลฎีกามีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ถ้าผู้ร้องสามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้ศาลเห็นว่า ตนได้ทรัพย์สินใดมาโดยชอบ ให้มีคำสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้น

(2) ถ้าผู้ร้องไม่สามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ตนได้มาโดยชอบ ให้ยกคำร้องนั้นเสีย

ในการวินิจฉัยของศาลฎีกาตามวรรคสาม ให้ประธานศาลฎีกาดำเนินการให้มีการวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ตามมาตรา 140 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 7 ทวิ แห่งประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

"ข้อ 7 ทวิ เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้วินิจฉัยว่าบุคคลใดร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติแล้ว ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินสั่งเพิกถอนการอายัด การสั่งห้ามจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินรวมตลอดทั้งการสั่งยึดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานต่าง ๆ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินวินิจฉัยว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบหรือมีเพิ่มขึ้นผิดปกติ"

มาตรา 5 เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตามข้อ 1 แห่งประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 และประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 45 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 ได้พิจารณาวินิจฉัยกรณีของบุคคลทั้งหมดที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้ประกาศรายชื่อไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ขึ้นบังคับตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในข้อ 2 แห่งประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติดังกล่าวแล้ว ให้ยุบเลิกคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินดังกล่าว

เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินถูกยุบเลิกตามวรรคหนึ่งแล้ว การดำเนินการที่จำต้องกระทำตามประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินได้วินิจฉัยว่าร้ายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติก่อนที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินจะถูกยุบเลิกตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา 6 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้บุคคลผู้ถูกกล่าวหาว่ามีทรัพย์สินร้ายผิดปกติซึ่งถูกดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตามประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 สามารถยื่นคำร้องคัดค้านคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์ต่อศาลได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอน 204 22 พฤศจิกายน 2534)

LISTE CHRONOLOGIQUE
DES AFFAIRES JUGÉES CONTRADICTOIREMENT
(Classement chronologique)

Nom	Qualité	Date	Décision
ESTEVA Jean-Pierre	Résident général en Tunisie	15 mars 1945	Détention à perpétuité Libéré en 1950 pour raison de santé
DENTZ Henri	Haut-commissaire au Levant	20 avril 1945	Peine de mort (commuée)
PÉTAÏN Philippe	Chef de l'Etat	15 août 1945	Peine de mort (commuée)
DARNAND Joseph	Secrétaire général au Maintien de l'ordre	3 octobre 1945	Condamné à mort et exécuté
LAVAL Pierre	Chef du gouvernement	9 octobre 1945	Condamné à mort et exécuté
CHEVALLIER Jacques	Secrétaire d'Etat à l'Education nationale puis à la Famille et Santé	12 mars 1946	20 ans de travaux forcés
GIBRAT Robert	Secrétaire d'Etat aux Communications	12 mars 1946	10 ans de dégradation nationale
DAYRAS Georges	Secrétaire général au ministère de la Justice	15 mars 1946	Peine de mort (commuée)
YBARNEGARAY Jean	Secrétaire d'Etat à la Famille et Jeunesse	18 mars 1946	Dégradation nationale (sursis)
BERTHELOT Jean	Secrétaire d'Etat aux Communications	10 juillet 1946	2 ans de détention
CHARBIN Paul	Secrétaire d'Etat au Ravitaillement	11 juillet 1946	10 ans de dégradation nationale
CAYLA Léon	Gouverneur général de Madagascar	19 juillet 1946	5 ans de détention
LAGARDELLE Hubert	Secrétaire d'Etat au Travail	17 juillet 1946	Travaux forcés à perpétuité
FLANDIN Pierre-Etienne	Ministre des Affaires étrangères	26 juillet 1946	5 ans de dégradation nationale (sursis) Voir notice ci-après
Amiral ABRIAL	Secrétaire d'Etat à la Marine	14 août 1946	10 ans de travaux forcés Voir notice ci-après
Amiral MARQUIS	Préfet maritime de Toulon	14 août 1946	5 ans de détention Voir notice ci-après
BAUDOIN Paul	Ministre, secrétaire d'Etat aux Affaires étrangères et secrétaire d'Etat à la présidence du Conseil	3 mars 1947	5 ans de travaux forcés
DE BRINON Pierre-Etienne	Représentant de Vichy auprès des autorités allemandes à Paris puis secrétaire d'Etat	6 mars 1947	Condamné à mort et exécuté Voir notice ci-après
Amiral ROBERT	Haut-commissaire aux Antilles	14 mars 1947	10 ans de travaux forcés
JARDEL Jean	Secrétaire général du chef de l'Etat	14 mars 1947	Dégradation nationale
CAZIOT Pierre	Ministre, secrétaire d'Etat à l'Agriculture	19 mars 1947	Dégradation nationale
BRÉVIE Jules	Secrétaire d'Etat aux Colonies	21 mars 1947	10 ans de détention
ANNET Armand	Gouverneur général de Madagascar	21 mars 1947	Dégradation nationale

<i>Nom</i>	<i>Qualité</i>	<i>Date</i>	<i>Décision</i>
LEMERY Joseph	Secrétaire d'Etat aux Colonies	22 mars 1947	5 ans de dégradation nationale (sursis)
Amiral de LABORDE	Commandant en chef des forces de haute mer en Méditerranée	28 mars 1947	Peine de mort (commuée)
BENOIST-MÉCHIN	Secrétaire d'Etat à la vice-présidence	6 juin 1947	Peine de mort (commuée) Voir notice ci-après
VALLAT Xavier	Commissaire général aux Questions juives	10 décembre 1947	10 ans de détention
MARQUET Adrien	Ministre de l'Intérieur	28 janvier 1948	10 ans de détention
Colonel PASCOT Joseph	Commissaire général aux Sports	25 mai 1948	5 ans de dégradation nationale (sursis)
MATHÉ Pierre	Commissaire général à l'Agriculture et au Ravitaillement	27 mai 1948	5 ans de dégradation nationale
Général DELMOTTE	Secrétaire général à la Défense terrestre	3 juin 1948	2 ans de détention
CREYSSEL Paul	Secrétaire général à la Propagande	24 juin 1948	4 ans de détention
LEMOINE Antoine	Secrétaire d'Etat à l'Intérieur	29 juin 1948	5 ans de dégradation nationale (sursis)
Général LAURE Emile	Secrétaire général du chef de l'Etat	1 ^{er} juillet 1948	Acquitté
BOUTHILLIER Yves	Ministre, secrétaire d'Etat aux Finances	8 juillet 1948	3 ans de détention
CHASSEICNE François	Commissaire général à la Main-d'Œuvre et secrétaire général au Ravitaillement	16 juillet 1948	10 ans de travaux forcés
BRUNETON Gaston	Commissaire général à la Main-d'Œuvre en Allemagne	22 juillet 1948	4 ans et demi de détention
MARION Paul	Secrétaire d'Etat à l'Information puis secrétaire d'Etat auprès du chef du gouvernement	14 décembre 1948	10 ans de détention
PEYROUTON Marcel	Gouverneur général de l'Algérie, ministre de l'Intérieur	22 décembre 1948	Acquitté
BOUSQUET René	Secrétaire général à la Justice	23 juin 1949	5 ans de dégradation nationale (sursis)
OLIVIER-MARTIN Félix	Secrétaire général à la Jeunesse	23 juin 1949	Acquitté
PARMENTIER André	Préfet régional de Rouen	1 ^{er} juillet 1949	5 ans de dégradation nationale (sursis)

LISTE CHRONOLOGIQUE
DES AFFAIRES JUGÉES PAR CONTUMACE

<i>Nom</i>	<i>Qualité</i>	<i>Date</i>	<i>Décision</i>
DÉAT Marcel	Ministre du Travail et de la Solidarité nationale	19 juin 1945	Peine de mort et confiscations des biens
BONNARD Abel	Ministre, secrétaire d'Etat à l'Education nationale	4 juillet 1945	Peine de mort. Mais, par la suite, condam- nation contradictoire au bannissement
GABOLDE Maurice	Ministre, secrétaire d'Etat à la Justice	13 mars 1946	Peine de mort
BONNEFOY René	Secrétaire général au ministère de l'Intérieur	18 juillet 1946	Peine de mort
ROCHAT Charles	Secrétaire général aux Affaires étrangères	18 juillet 1946	Peine de mort
Contre-amiral AUPHAN	Secrétaire d'Etat à la Marine	14 août 1946	Travaux forcés à perpétuité
ALIBERT Raphaël	Ministre, secrétaire d'Etat à la Justice	7 mars 1947	Peine de mort
HILAIRE Georges	Secrétaire général à l'Intérieur puis secré- taire général aux Beaux-Arts	7 mars 1947	5 ans de détention
GUÉRARD Jacques	Secrétaire général du gouvernement	25 mars 1947	Peine de mort
CHAUTEMPS Camille	Ministre d'Etat	25 mars 1947	5 ans de détention
Général d'armée NOGUÈS	Résident général de France au Maroc	28 novembre 1947	20 ans de travaux forcés
DARQUIER DE PELLEPOIX Louis	Commissaire général aux Questions juives	10 décembre 1947	Peine de mort
Vice-amiral BLEHAUT	Secrétaire d'Etat à la Marine et aux Colonies	1 ^{er} juin 1948	10 ans de détention
PIETRI François	Secrétaire d'Etat aux Communications, am- bassadeur à Madrid	4 juin 1948	5 ans de dégradation nationale
MASSON André	Commissaire général aux Prisonniers	2 juillet 1948	Peine de mort
Général BRIDOUX	Secrétaire d'Etat à la Défense nationale	18 décembre 1948	Peine de mort

ภาคผนวก ฉ

REPUBLIC OF
KOREA

CONSTITUTIONS
OF THE
COUNTRIES
OF THE
WORLD

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GISBERT H. FLANZ

REPUBLIC OF KOREA
Supplement

by GISBERT H. FLANZ

Issued December 1987

Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York

Article -65-

- (1) In case the President, the Prime Minister, members of the State Council, heads of Executive Ministries, judges of the Constitution Court, judges, members of the Central Election Management Committee, members of the Board of Audit and Inspection, and other public officials designated by law have violated the Constitution or other laws in the performance of official duties, the National Assembly may pass motions for their impeachment.
- (2) A motion for impeachment prescribed in Paragraph (1) may be proposed by one third or more of the total members of the National Assembly, and shall require a concurrent vote of a majority of the total members of the National Assembly for passage: except that, a motion for the impeachment of the President shall be proposed by a majority of the total members of the National Assembly and approved by two thirds or more of the total members of the National Assembly.
- (3) Any person against whom a motion for impeachment has been passed shall be suspended from exercising his power until the impeachment has been adjudicated.
- (4) A decision on impeachment shall not extend further than removal from public office. However, it shall not exempt the person impeached from civil or criminal liability.

CONSTITUTION COURT ACT

Section 2. Impeachment Adjudgment

Article 48 (Prosecution for Impeachment) If a public official who falls under any of the following Items, violates the Constitution or laws in the course of execution of his duties, the National Assembly may decide a prosecution for impeachment under the Constitution or the National Assembly Act:

1. President, Prime Minister, members of the State Council and head of each Ministry;
2. Judges of the Constitution Court, judges, and the members of the Central Election Management Committee;

3. Chairman of the Board of Audit and Inspection, and inspection commissioners; and
4. Other public officials as prescribed by law.

Article 49 (Impeachment Commissioner) (1) For an impeachment judgment, the chairman of the Legislation and Justice Committee of the National Assembly shall be the impeachment commissioner.

(2) The impeachment commissioner shall request an judgment of the Constitution Court by presenting to it the original of the written decision on the prosecution for impeachment, and may examine the respondent in the oral proceedings of the judgment.

Article 50 (Suspension of Exercise of Power) No person against whom a decision of impeachment is made, shall exercise his power until the Constitution Court makes an judgment on it.

Article 51 (Suspension of Procedure for Judgment) When a criminal action is under way for the same cause as a request for impeachment against the respondent, the judgment division may suspend the procedure of judgment.

Article 52 (Non-Attendance of Party) (1) If a party fails to attend on the date for pleading, the date shall be re-fixed.

(2) If a party fails to attend even on the re-fixed date, he or she may be examined without his or her attendance.

Article 53 (Details of Decision) (1) When a request for an impeachment judgment is well-grounded, the Constitution Court shall pronounce a decision that respondent be removed from the public office.

(2) If respondent is removed from the public office before the pronouncement of the decision, the Constitution Court shall reject the application for judgment.

Article 54 (Effect of Decision) (1) A decision of impeachment shall not exempt the respondent from the civil or penal liability.

(2) Any person who is dismissed by a decision of impeachment, shall not be a public official unless five years have passed after the decision is pronounced.

INDIA

**CONSTITUTIONS
OF THE
COUNTRIES
OF THE
WORLD**

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GIBERT H. FLANZ

INDIA

Chronology to 1986

by

ALBERT P. BLAUSTEIN, HELLMUTH HECKER & S.N. JAIN

1986-1990

BY

ALBERT P. BLAUSTEIN & JOSEPH A. DEVAMITHRAN

Bibliography by H.C. JAIN

Issued October 1990

Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York

Procedure for
impeachment
of the President.

61. (1) When a President is to be impeached for violation of the Constitution, the charge shall be preferred by either House of Parliament.

(2) No such charge shall be preferred unless—

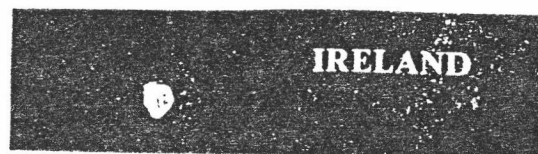
(a) the proposal to prefer such charge is contained in a resolution which has been moved after at least fourteen

days' notice in writing signed by not less than one-fourth of the total number of members of the House has been given of their intention to move the resolution, and

(b) such resolution has been passed by a majority of not less than two-thirds of the total membership of the House.

(3) When a charge has been so preferred by either House of Parliament, the other House shall investigate the charge or cause the charge to be investigated and the President shall have the right to appear and to be represented at such investigation.

(4) If as a result of the investigation a resolution is passed by a majority of not less than two-thirds of the total membership of the House by which the charge was investigated or caused to be investigated, declaring that the charge preferred against the President has been sustained, such resolution shall have the effect of removing the President from his office as from the date on which the resolution is so passed.

CONSTITUTIONS OF THE COUNTRIES OF THE WORLD

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GISBERT H. FLANZ

IRELAND

Constitutional Chronology to 1982

by

JAY A. SIGLER

Constitutional Chronology Updated, Constitutional Analysis
and Bibliography

by

GERARD HOGAN

Issued June 1988

Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York

10. 1° The President may be impeached for stated misbehaviour.

2° The charge shall be preferred by either of the Houses of the Oireachtas, subject to and in accordance with the provisions of this section.

3° A proposal to either House of the Oireachtas to prefer a charge against the President under this section shall not be entertained unless upon a notice of motion in writing signed by not less than thirty members of that House.

4° No such proposal shall be adopted by either of the Houses of the Oireachtas save upon a resolution of that House supported by not less than two-thirds of the total membership thereof.

5° When a charge has been preferred by either House of the Oireachtas, the other House shall investigate the charge, or cause the charge to be investigated.

6° The President shall have the right to appear and to be represented at the investigation of the charge.

7° If, as a result of the investigation, a resolution be passed supported by not less than two-thirds of the total membership of the House of the Oireachtas by which the charge was investigated, or caused to be investigated, declaring that the charge preferred against the President has been sustained and that the misbehaviour, the subject of the charge, was such as to render him unfit to continue in office, such resolution shall operate to remove the President from his office.

CONSTITUTIONS
OF THE
COUNTRIES
OF THE
WORLD

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GIBERT H. FLANZ

LIBERIA

by
ALBERT P. BLAUSTEIN
and
MICHAEL G. KITAY

Issued September 1985

Article 45 The power to prepare a bill of impeachment is vested solely in the House of Representatives, and the power to try all impeachments is vested in the Senate. When the President, Vice-President or an associate justice is tried, the Chief Justice shall preside; when the Chief Justice, judges of subordinate courts or heads of autonomous commissions and agencies are tried, the most senior associate justice shall preside. No person shall be convicted but by the concurrence of two-thirds of the total membership of the Senate. Judgments in such cases shall not extend beyond removal from office and disqualification to hold public office in the Republic; but the party may be tried at law for the same offense. The Legislature shall prescribe the procedure for impeachment proceedings which shall be in conformity with the requirements of due process of law.

BANGLADESH

**CONSTITUTIONS
OF THE
COUNTRIES
OF THE
WORLD**

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GIBBERT H. FLANZ

BANGLADESH

1940-1982

by ALBERT P. BLAUSTEIN & HAMIDUDDIN KAHN

1983

by ALLAN D. WEINBERG

1984-1986

by ROBERT P. PAYNE, jr.

1986-1989

by MARIANNE FERRIS

Issued June 1989

Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York

53. (1) A President may be impeached on a charge of violating this Constitution or of grave misconduct, preferred by a notice of motion signed by not less than two-thirds of the total number of members of Parliament and delivered to the Speaker, setting out the particulars of the charge, and the motion shall not be debated earlier than fourteen nor later than thirty days after the notice is so delivered; and the Speaker shall forthwith summon Parliament if it is not in session.

Impeachment of
President.

(2) The conduct of the President may be referred by Parliament to any tribunal appointed by Parliament for the investigation of a charge under this article.

(3) The President shall have the right to appear and to be represented during the consideration of the charge.

(4) If after the consideration of the charge a resolution is passed by Parliament by the votes of not less than three-fourths of the total number of members declaring that the charge has been substantiated, the President shall vacate his office on the date on which the resolution is passed.

ภาคผนวก ญ

DENMARK

CONSTITUTIONS OF THE COUNTRIES OF THE WORLD

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GIBBERT H. FLANZ

DENMARK including Greenland and Faroe Islands

by
ROXANN E. HENRY
and
KENNETH E. MILLER

Edited by
PAUL BOEG

(Official Translations)

Issued February 1985

Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York

Part III.

12. Subject to the limitations laid down in this Constitution Act the King shall have the supreme authority in all the affairs of the Realm, and he shall exercise such supreme authority through the Ministers.

13. The King shall not be answerable for his actions; his person shall be sacrosanct. The Ministers shall be responsible for the conduct of the government; their responsibility shall be determined by Statute.

14. The King shall appoint and dismiss the Prime Minister and the other Ministers. He shall decide upon the number of Ministers and upon the distribution of the duties of government among them. The signature of the King to resolutions relating to legislation and government shall make such resolutions valid, provided that the signature of the King is accompanied by the signature or signatures of one or more Ministers. A Minister who has signed a resolution shall be responsible for the resolution.

15. (1) A Minister shall not remain in office after the Folketing has passed a vote of no confidence in him.

(2) Where the Folketing passes a vote of no confidence in the Prime Minister, he shall ask for the dismissal of the Ministry unless writs are to be issued for a general election. Where a vote of censure has been passed on a Ministry, or it has asked for its dismissal, it shall continue in office until a new Ministry has been appointed. Ministers who continue in office as aforesaid shall do only what is necessary for the purpose of the uninterrupted conduct of official business.

16. Ministers may be impeached by the King or the Folketing with maladministration of office. The High Court of the Realm shall try cases of impeachment brought against Ministers for maladministration of office.

17. (1) The body of Ministers shall form the Council of State, in which the Successor to the Throne shall have a seat when he is of age. The Council of State shall be presided over by the King except in the instance mentioned in section 8, and in the instances where the Legislature in pursuance of section 9 may have delegated the conduct of the government to the Council of State.

(2) All Bills and important government measures shall be discussed in the Council of State.

18. If the King should be prevented from holding a Council of State he may entrust the discussion of a matter to a Council of Ministers. Such Council of Ministers shall consist of all the Ministers, and it shall be presided over by the Prime Minister. The vote of each Minister shall be entered in a minute book, and any question shall be decided by a majority of votes. The Prime Minister shall submit the Minutes, signed by the Ministers present, to the King, who shall decide whether he will immediately consent to

**REPUBLIC
OF CAMEROON**

**CONSTITUTIONS
OF THE
COUNTRIES
OF THE
WORLD**

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GIBERT H. FLANZ

REPUBLIC OF CAMEROON

by JESWALD W. SALACUSE,
SUSAN P. COHEN
and
ALBERT P. BLAUSTEIN

Issued June 1987

Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York

PART VII

Impeachment.

Article 34. [Law No. 84-1 of 4 February 1984.]

(1) A Court of Impeachment shall be set up. The conditions governing the bringing of matters before it and its organization shall be fixed by law.

(2) The Court of Impeachment shall have jurisdiction, in respect of act performed in the exercise of their offices, to trial the President of the Republic for high treason and the Ministers and Vice-Ministers for conspiracy, against the security of the State.

MALI

**CONSTITUTIONS
OF THE
COUNTRIES
OF THE
WORLD**

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GIBBERT H. FLANZ

MALI

by **STEVEN A. HOLT & KERRY M. BOYLE**

Translation by **KERRY M. BOYLE & HELENE DUDDY**

Issued December 1988

**Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York**

TITLE X -- THE HIGH COURT OF JUSTICE

Article 68. The High Court of Justice shall be competent to pass judgment on the President of the Republic and on Ministers brought before it by the National Assembly on charges of indictable actions, crimes or misdemeanors committed in the exercise of their offices, as well as to pass judgment upon their complicity in any plot against the security of the State.

Arraignment shall be publicly voted by a two-thirds majority of the members of the National Assembly.

The High Court of Justice shall be bound by the definitions of crimes and misdemeanors and by the penalties set forth in the penal laws in force at the time of the acts referred to in the proceedings.

Article 69. The High Court of Justice shall be made up of members appointed by the National Assembly at each new general election. It shall choose its President from among its members.

The number of its members, its working rules, and the rules of procedure to be followed before it shall be determined by law.

GABON

CONSTITUTIONS
OF THE
COUNTRIES
OF THE
WORLD

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GISBERT H. FLANZ

GABON

by ALBERT P. BLAUSTEIN,
MATTHEW JODZIEWICZ
and
STEVEN A. HOLT

Issued January 1984

Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York

TITLE VIII

THE HIGH COURT OF JUSTICE

ARTICLE 63

A High Court of Justice shall be instituted, made up of members elected by the Central Committee and the National Assembly.

The law shall determine its composition, working rules and the procedure to be applied before it.

ARTICLE 64

The High Court of Justice shall judge the President of the Republic only in the event of high treason.

The President of the Republic may be arraigned by the High Court of Justice only by a two-thirds majority of the members of the National Assembly ruling in secret ballot. This may not be carried out save under the authority of the Political Bureau of the Gabonese Democratic Party.

The National Assembly may only be convened by the Political Bureau of the Gabonese Democratic Party and at least one-third of the deputies.

The High Court shall be bound by the definition of crimes and misdemeanors as well as the determination of penalties resulting from the penal laws in force at the time the acts were committed.

JAPAN

**CONSTITUTIONS
OF THE
COUNTRIES
OF THE
WORLD**

Editors

ALBERT P. BLAUSTEIN & GIBERT H. FLANZ

JAPAN

by

T.S.Y. LEE

(660 B.C.-1972)

and

OSAMU NISHI

(1945-1990)

Bibliography by

Osami Nishi

Issued April 1990

Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York

ARTICLE 62. Each House may conduct investigations in relation to government, and may demand the presence and testimony of witnesses, and the production of records.

ARTICLE 63. The Prime Minister and other Ministers of State may, at any time, appear in either House for the purpose of speaking on bills, regardless of whether they are members of the House or not. They must appear when their presence is required in order to give answers or explanations.

ARTICLE 64. The Diet shall set up an impeachment court from among the members of both Houses for the purpose of trying those judges against whom removal proceedings have been instituted.
Matters relating to impeachment shall be provided by law.

ประวัติผู้เขียน

นางสาวกานดา สิริฤทธิภักดี เกิดเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2512
ที่อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยม
อันดับสอง ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2534 และ
เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2535

